

Rondzendbrief Daan & Debora de Groot

December 2013

nr. 21

Het einde van het jaar nadert. Voor ons ligt het werk rond de feestdagen even stil. Een moment van rust en bezinning. Iets wat nodig is, zeker in ons werk. Mentaal is het soms moeilijk en zwaar. Voor ons, als 'leiders' van het team. Maar ook zeker voor onze teamleden, die dag na dag te maken krijgen met de doelgroep en proberen te helpen waar ze kunnen. December is ook een maand van terugkijken op het werk wat gedaan mocht worden. Wat we bereikt hebben en wat we nog willen bereiken. Welke zegeningen we mogen tellen. Daarnaast mogen we ook vooruitkijken. Wat zal het komende jaar gaan brengen? Welk plan heeft God voor dit werk, met ons team en met ons persoonlijk?

In onze laatste nieuwsbrief schreven we over de ontmoetingsavond die gehouden zou worden in Nederland. Als team hebben we ons welkom gevoeld en was het bemoedigend om zovelen van u te ontmoeten. We hebben onder andere een bezoek gebracht aan stichting 'de Hoop' in Dordrecht. Het team heeft zelfs nog even met een Roemeense arts kunnen spreken die daar werkt. Hier in Roemenië draait alles weer volop. De inloopochtenden worden goed bezocht. Tijdens de inloopochtenden is er tijd

voor spelletjes, gesprekken, douchen, etc. Eind november mochten we nog een transport ontvangen met een televisie. Hier zijn we heel erg blij mee. Nu kunnen we o.a. christelijke films en concerten laten zien. Onze administratie ziet er ook een stuk beter uit met de archiefkasten die ook bij het transport zaten en de tafeltennistafel en de voetbaltafel worden ook intensief gebruikt. Nu de winter is begonnen, geven we één keer per week een warme

" Gebedspunten "

- Dank voor alle zegeningen van God in de afgelopen maanden
- Dank dat we naast mensen mochten staan in hun nood
- Dank dat er voldoende middelen zijn om het project draaiende te houden
- Bid voor de zoektocht in Nederland naar een nieuwe vrijwilliger
- Bid voor de voortgang van het project. Liefde, wijsheid en geduld voor het team.
- Bid voor voldoende support uit Nederland voor project en privé

maaltijd. Variërend van een gezonde soep tot broodje hotdog.

Ook de andere programma's groeien. Zo komen er wekelijks in Mureseni gemiddeld zo'n 30 kinderen in een klein huisje bij elkaar om verhalen uit de bijbel te horen van Baba en Jenó. Zoveel kinderen die verlangen naar aandacht en liefde. Aan zes kinderen van deze groep leert Baba lezen en schrijven.

In september zijn we weer gestart met de kinderprogramma's. Waar voorheen iedereen mocht komen; kinderen, straatjongeren en tieners, hebben we het dit jaar veranderd. Alle kinderen van 8-13 zijn van harte welkom. Na de zomer is veel veranderd. In Baneasa zijn er een aantal kinderen verhuisd en is er ook op woensdagmiddag een huiswerkprogramma van een andere organisatie, waardoor de aanloop minder werd. Dat is wel even wennen. Er zijn veel nieuwe, jonge kinderen die nog niet gewend waren aan de regels en structuur die wij hebben in het programma. Aan de andere kant is het ook heerlijk om die kinderen veel meer aandacht te kunnen geven. Waar we voorheen ook druk waren om de straatjongeren rustig houden, kunnen we die tijd nu extra aan de kleintjes besteden. Op dit moment is er een vaste groep van ongeveer 15 kinderen. In januari willen we het programma naar een andere dag verschuiven, zodat de kinderen uit het huiswerkprogramma ook de mogelijkheid hebben om te komen. In de afgelopen weken hebben we het kerstverhaal aan de kinderen verteld. Het thema was: God is goed. In ieder gedeelte van het kerstverhaal kunnen we zien en leren hoe goed God voor ons is en voor hen wil zijn. In november hadden we een groep van YWAM, die een leuk programma voor de kinderen had voorbereid. Ook de straatjongeren en de tieners waren hiervoor uitgenodigd. Het werd een leuke middag met muziek,

rap, spel en natuurlijk een boodschap uit de Bijbel. Het is fijn om met andere organisaties te kunnen samenwerken. Daardoor kunnen we ons netwerk uitbreiden.

In voor- en tegenspoed

In de levens van de kinderen en onze bezoekers gebeuren er fijne, maar ook minder fijne dingen. Bij één van de jongens werd er in het gezin een broertje geboren. Hij was ontzettend trots en na een week mocht hij eindelijk z'n broertje bewonderen. Kinderen zijn niet toegestaan in het kraamziekenhuis. Waar een leven werd geboren, werd er ook een leven weggenomen. Vlak voordat wij naar Nederland gingen, overleed de moeder en zus van drie kinderen die in ons programma komen. De moeder keek niet goed terwijl ze overstak en werd daarbij geschept door een vrachtwagen. Na een week in coma te hebben gelegen, overleed ze. Het was een ontzettende verdrietige gebeurtenis, voor zowel de familie, de gemeenschap in Baneasa, als voor ons. Zo'n aardige vrouw, zo dankbaar met alles waarmee we hielpen. In één keer weggenomen uit het leven. Dat maakt alles weer betrekkelijk. Het was fijn om te zien dat de gemeenschap in Baneasa om de familie heen stond in gebed en hulp. Ze lag opgebaard in een kamertje in Baneasa. Als team zijn we langs geweest om te condoleren. Een paar dagen later is ze begraven. Wij waren toen al in Nederland, maar de rest van het team was wel aanwezig. Het aller verdrietigst was nog wel dat de vader van de kinderen, die in de gevangenis zat, mentaal instortte door de gebeurtenissen en daarom in een isoleercel zat. Daardoor mocht hij niet naar de begrafenis komen en heeft geen afscheid kunnen nemen. Later zijn Daan en Baba met de kinderen en hun oom naar Bistrita gegaan om de vader van de kinderen op te

zoeken. Dit werd een bijzondere ontmoeting, wat nog lang in het geheugen zal staan van de desbetreffenden. (Over deze ontmoeting heeft Daan iets geschreven op onze website.) Halverwege december hebben we te horen gekregen dat de kinderen zijn toegewezen aan de familie van moeder. Wat ontzettend goed nieuws en wat zijn we blij voor hen. Ze waren zo verdrietig toen ze hoorden dat de kinderbescherming de kinderen weg wilde halen. Zij hebben dit zelf aangevochten bij de rechter. Baba heeft hen geholpen door aan te geven welke papieren ze moesten regelen en hoe ze die het beste konden invullen. De kinderen zullen vanaf nu bij hun oma verblijven.

Cerasela, over wie geschreven is in de vorige nieuwsbrief, maakt een moeilijke periode door. Eerst wilde ze een abortus laten plegen, gelukkig hebben we haar daarvan kunnen weerhouden. Ze was zo ontzettend trots op haar zoontje dat werd geboren. Toen we bij haar op bezoek waren vertelde ze, dat ze zo'n 1000 euro schuld had, bij naaste familieleden, en dat ze geen andere mogelijkheid zag dan naar het buitenland te vertrekken om daar het geld te verdienen. We drongen erop aan om in ieder geval nog een paar maanden te wachten totdat haar lichaam tot rust gekomen was na de keizersnede. Maar ze was vastbesloten. Het pasgeboren zoontje van twee weken oud moest ze achterlaten in het gezin waarbij ze schulden had. Wij voorzien in babyvoeding en bezoeken het jongetje dat nu, tijdelijk, in Valea Rece woont. Baba heeft contact met haar. Ze is heel verdrietig dat ze de feestdagen niet thuis kan doorbrengen. Ze heeft een groot gedeelte al bij elkaar en we hopen dat ze zo snel mogelijk weer terug mag keren naar haar kinderen. De vader van de kinderen zal binnenkort voor vier jaar naar de gevangenis

vertrekken. En, heel raar gezegd misschien, voor hem zal het goed zijn. Daar kan hij afkicken van de lijm. We zullen hem in ieder geval proberen op te zoeken.

In de afgelopen week kregen we bericht dat één van onze vaste bezoeksters is overleden. Magdi, ze is 55 jaar geworden. Haar vermoedelijke doodsoorzaak is overmatig alcohol gebruik. Medicinale alcohol vermengd met water waardoor ze is gevallen. Het was veel geregeld met papierwerk maar uiteindelijk konden we Magdi na tien dagen begraven. Het feit dat de organisatie zoveel moeite had gedaan om de begrafenis te regelen kwam zelfs in een lokale krant. Die hadden geschreven over een dakloze die gestorven was en daardoor was er een discussie ontstaan tussen lezers wie de begrafenis zou betalen. Voor de krant was het nieuws dat een 'Nederlandse' organisatie dit allemaal regelde.

Er zijn ook positieve dingen in ons werk. Karcsi, een jongen van de straat en Bela, een jongen uit Baneasa, zijn door de selectie gekomen om deel te nemen aan het kamertrainingsproject van Evi. Ze zijn nu bijna twee maanden in het project en Karcsi bezocht laatst de evangelisatie-avond. Hij zag er goed uit. Karcsi noemde het een tweede leven wat hij gekregen heeft. De jongens verblijven met nog twee andere jongens op het terrein. Ze krijgen training en leren om op zichzelf te wonen. Ook vindt er wekelijks een Bijbelstudie plaats. Jenó en Petri zijn beide al een keer geweest om een Bijbelstudie te verzorgen.

Voor Toni, het jongetje dat blind is, hebben we inmiddels een kleuterschool gevonden in Tirgu Mures. We hopen dat dit voor hem een stap in de goede richting zal geven. Onze wens is dat hij naar de blinde

school in Cluj zal gaan. Zijn moeder laat hem echter niet gaan omdat ze dan ook zijn uitkering moet inleveren. Gelukkig gaat hij vanaf volgend jaar wel naar een kleuterschool. De directrice van deze school heeft zijn beoordeling gedaan en belooft om in de gaten te houden dat hij thuis goed wordt verzorgd. Als dit niet het geval is zal ze een dossier met bewijsmateriaal aanleggen.

Zo mogen we om de mensen heen staan. In voor- en tegenspoed. Als er een baby'tje word geboren, is het leuk om op kraambezoek te gaan en een pakketje te brengen. Dan nemen we ook knuffels mee voor de andere moeders met kind die in de zaal liggen. Dat is dankbaar werk. Maar juist als er verdrietige dingen gebeuren, mogen we biddend om de mensen heen staan en hen helpen waar we kunnen met Gods hulp.

Persoonlijk

Als we terugkijken voelen we ons als gezin gezegend. In mei mocht Anna 1 jaar worden. We genieten er enorm van dat ze in ons gezin is en we zijn ook trots. Ze begint nu heerlijk te kletsen. Voor ons niet te verstaan, maar wel vermakelijk om naar te kijken en

het aan te horen. Nu ze baby-af is, is de tijd aangebroken van haar eigen wil. En of ze die heeft! Nee-nee-klinkt het regelmatig.

Wat het volgende jaar gaat brengen weten we niet. Hoe onze toekomst zal worden weten we ook niet. In 2014 zullen we onze gevoelens, wensen, mogelijkheden, werkomstandigheden op een rijtje gaan zetten om ook duidelijkheid te kunnen scheppen naar onze achterban. Tot het najaar van 2015 kunnen we in ieder geval het huis huren waar we nu wonen. Dus tot die tijd blijven we zeker hier. We voelen ons goed hier, het werk wordt gezegend en het werk blijft hard nodig.

Kijk niet raar op als je ons in januari tegenkomt in de omgeving van Krimpen. We hopen weer naar Nederland te komen. Hoofdrede is het bezoek bij een informatieavond van een bevriende stichting maar het is ook gelijk een goede reden voor familie en vriendenbezoek.

Tot slot wensen wij u een goede jaarwisseling en Gods nabijheid in het komende jaar.

✂ Sponsorstrookje. ✂

U kunt ons vooral structureel steunen door voor ons te bidden!

Ja, ik wil jullie ook eenmalige/maandelijks steunen met een bedrag van € .....

Naam:.....

Ja, ik wil op de hoogte gehouden worden van jullie werkzaamheden in Roemenië

Email:.....

Stuur dit strookje naar ons correspondentieadres: Hofje van Gratie 18, 2926RD, Krimpen aan den

Ijssel of e-mail uw antwoord en gegevens naar sponsoring@daan-debora.nl

Uw eenmalige / maandelijks giften kunt u overmaken naar 1345.78.163